

[Leif Hermann]

Når jeg læser ministerens redegørelse – selv om dette ikke skal være en debat om redegørelsen – må jeg nok sige, at ministeren burde falde socialdemokratiet om halsen. Det er dog utroligt, som man har været i stand til at røntgenfotografere ministerens tankegang bag redegørelsen, for der er meget lidt af det, der står i sektorredøgørelsen, som ikke er helt foreneligt med det, der står i beslutningsforslaget.

Vi ser altså overordentlig solide muligheder for, at der kan skabes et klart flertal – oven i købet indbefattet ministeren – for de ideer, der er nedlagt i dette udmærkede forslag.

Vi synes også, at det er principielt væsentligt, at man her får et bidrag til diskussionen om indgreb over for selve produktionsprocessen. Tankegangen er faktisk, synes vi selv, støbt i den form, som SF kreerede i det program for en økonomisk politik, som hovedbestyrelsen vedtog i januar 1986. På side 12 står bl.a.: »Hovedelementerne i en miljøpolitik er at fremme produkter med lang levetid, gode reparationsmuligheder og ringe forureningseffekter.« Og senere i dette begavede papir skriver vi i afsnittet om den kvalitativt styrede vækst, at vi – og dér kan vi nu næsten sige arbejderflertallet – vil fremme investeringerne inden for samfundsgavnige vækstområder og prioritere investeringer, som er ressourcebesparende og miljøvenlige.

Jeg vil afslutningsvis sige, at det måske er sådan, at vi allerede nu er i gang med de længe ønskede forhandlinger om en fælles indsats på grundlag af konkrete forslag, inden der bliver tale om et flertalsskifte i denne sal. Det kunne være et eksempel, selv om det så nok vil afstedkomme visse panikreaktioner fra borgerlige partier. Men det er absolut ting, vi er i stand til at bære, navnlig på baggrund af miljøministerens positive bemærkninger i forskningsredøgørelsen.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Dette forslag vedrører, som det er sagt flere gange, hele problemet omkring genanvendelse og begrænsning af affald, og det arbejder vi jo med på mange leder i denne tid. Forslaget her lægger i højere grad vægten på at fremme mere ressourcevenlig og mindre miljøbelastende teknologi, og vi synes derfor, det er et godt forslag.

På dette område som på tilsvarende andre er forholdet jo det, at det kan være hensigtsmæssigt, at staten gør noget aktivt for at fremme det, der er samfundsmæssigt rigtigt, for som bekendt er det ikke altid det samme som det, der er privatøkonomisk rigtigt. Hvordan vi bedst griber det an, vil det radikale venstre gerne diskutere i udvalget.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg synes, det er et godt forslag, socialdemokratiet har udarbejdet og fremsat. Jeg vil godt starte med det, som jeg synes er det helt centrale i forslaget; det står på side 4, sp. 1, i bemærkningerne, og jeg citerer:

»Det er ikke rimeligt, at der produceres produkter, hvor affaldsproblemet ikke er løst.«

Det er den centrale sætning i forslaget, og jeg synes, det er en flot målsætning. Der er ganske givet mange, der vil mene, at det er en ren utopi at have en målsætning som denne, men ikke desto mindre er den korrekt, hvis man vil have et samfund, hvor man værner om de ressourcer, man har, og ikke overlader løsningen af en lang række væsentlige miljøproblemer til næste generation. Meget ville være nået, hvis man kunne få hamret den målsætning fast, så fast, at man rent faktisk også kan se, at man bevæger sig efter den.

Når man ser på genanvendelsesloven, er det jo korrekt, som ministeren fremførte, at en del af de ting, der foreslås af socialdemokratiet i dette beslutningsforslag, er mulige allerede med de nugældende formuleringer i genanvendelsesloven. Der er et konkret problem, og det er den økonomiske bevilling, som sætter ret snævre grænser for, hvad der rent faktisk kan gennemføres, og så er der nogle ting, som ikke er mulige, men meget af det er rent faktisk muligt.

Men problemet er, at man rent faktisk kun når meget lidt hen ad det muliges vej, enten fordi bemyndigelserne ikke bliver brugt, eller, som jeg sagde tidligere, fordi bevillingerne er så sparsomme, så der ikke kommer ret mange projekter i gang, eller endelig på grund af det problem, som socialdemokratiet påpeger, nemlig den manglende handlepligt. En af de nye ting, som vil udvide genanvendelsesloven, er en egentlig pligt for miljøstyrelsen, eller skal vi sige for den offentlige